

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

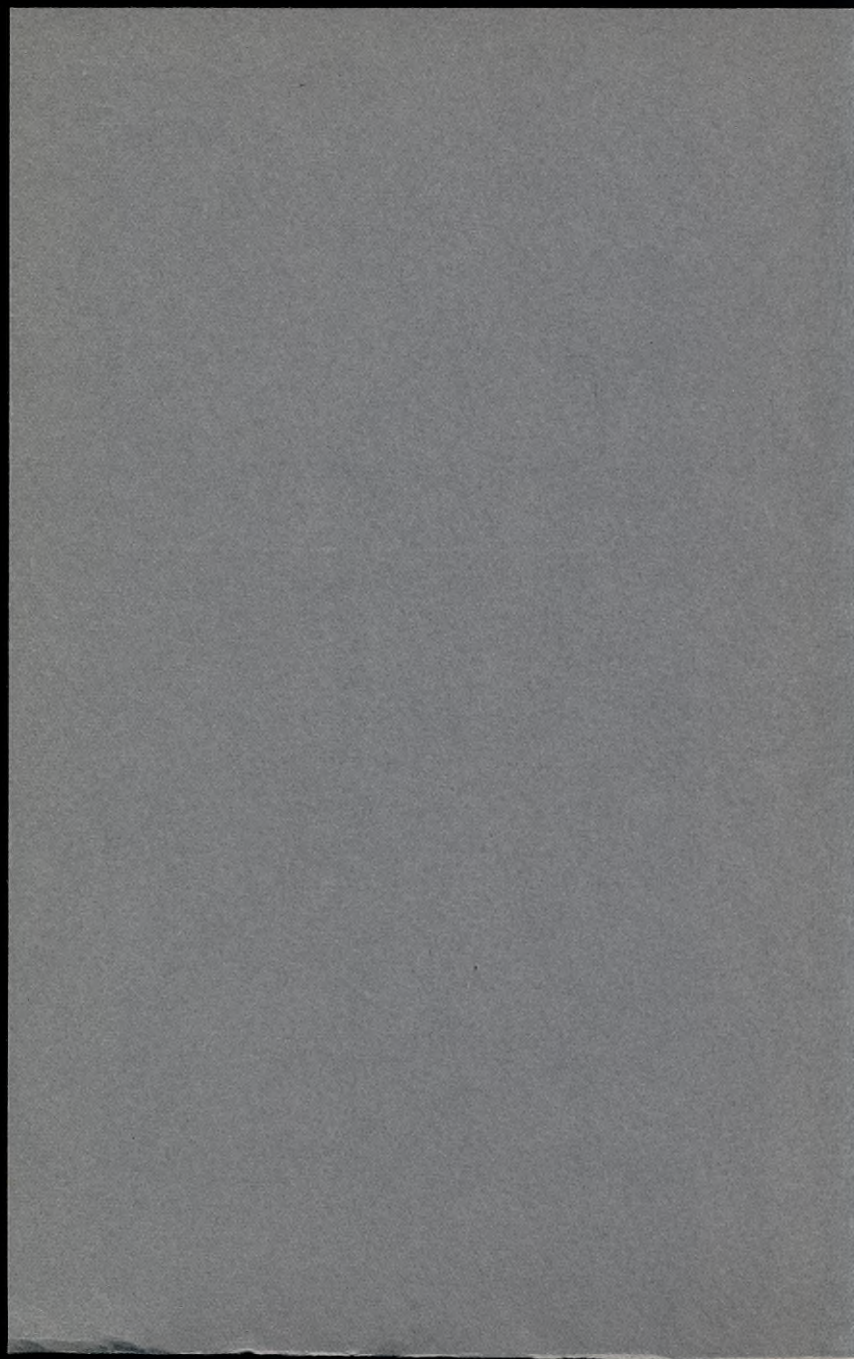
(B) Kilt.
Lv.

Eriksson, E.

Byråskrifts-Långe.

1892.

(M.) Litt.
No.

Nykterhets-Sånger

Utgifna

af

E. Eriksson

Småskollärare

Eftertryck förbjudes

*
No. 41
29

Pris: 25 öre

11

ÖSTERSUND
JÄMTLANDS ALLEHANDAS TRYCKERI
1892

Ett rop på hjälp!

Till arbete, bröder, nu pligten oss kallar
Mot rusdryckens härjande, sköflande flod!
Ett nödrop från pol och till pol mäktigt skallar,
Ett nödrop, förenadt med tårar och blod,
Ett nödrop från olyckligt sköflade hem,
Från kvinnor och barn, som få lida i dem.

Ett nödrop från bröder i rusfloden djupa,
Ett nödrop från mensklighet, räddning den ber,
Att icke dess söner i afgrunden stupa,
Till räddning, till räddning, till räddning, allt fler!
Ryck undan ur floden så många du kan,
Till räddning, till räddning båd' kvinna och man!

När hus står i låga, då brandsignal ljuder,
När menniskolif uti fara man ser,
Då inom hvart bröst den befallningen bjuder:
»Ryck fram för att rädda», och räddning då sker.
En eld är rusdrycken, som lifvet förstör,
Ja, långt större skada än vådelden gör.

Ty vådelden hotande är och afskräcker,
Men rusdrycken lockande, skenfager är.
Vådelden brusar och larmar och väcker,
Men rusdrycken söfver, hvem han kommer när.
Att rusdryckens vådeld utsläcka — förblif
Din uppgift, för hvilken du vågar ditt lif.

Bränvinsvisan.

(Bearbetning af en ur minnet upptecknad dikt från slutet af 1700-talet.)

Att bränvinet sällan har gjort något godt
 Det vill jag i visan införa.
 Det mången har blifvit till spe och till spott;
 Det är ju hvar drinkares säkraste lott,
 Som I här omsider fån höra.

Bevis utaf skriften väl mången kan få;
 Och daglig erfarenhet lärer
 Att mången af fylleri uslingar gå
 Ja, ruskig och trasig från topp och till tå,
 Och många krankheter dem tärer.

Christ gifve att alla besinnade sig
 Och toge sig tidigt till vara.
 Med Guds hjälp, jag tänker att omvända mig
 Att jag måtte komma på bättringens stig
 Och undfly all fylleris snara.

Den som har den lasten att supa sig full,
 Han syndar mot alla budorden,
 Han är om sig sjelf och sitt hus icke huld
 Och super till dess väl allt ramlar omkull
 Och den fattas bröd uppå bordet.

En synd, skamlig synd är ju allt fylleri
 Ty deraf bedrifts mång' odygder,
 Svordomar och slagsmål, otukt, tjufveri
 Och månet skälmstycke, som ej nämndt kan bli
 På land och i städer och bygder.

Förvirrade hjärnor man ofta nog ser
 På krogar med Backus' så tumla
 Att englarne sörja, men satan han ler
 Anhöriga hemma bedröfvade be'r
 För fäder och söner som rumla.

Gå längre tillbaka så finner man fler.
 Hur var det i gamlaste tiden
 En Noah, en Lot, Holofernes och fler,
 Om hvilka vi läsa hur de fallit ner.
 Ja, samma elände I liden.

Hör på, I »ölkorpar», hvad Er sägas må!
 I sitten vid krögareborden
 Och trasig armbåge I stödjén Er på
 Och handen mot kind: tobakspipan också.
 Och skryten med högsvenska orden.

Jag tänker för Er sätta upp en tabell
 Hur Gud på sabbaten får dyrkan
 Der Gud har sin kyrka, slår satan kapell
 Dit samlens I alla som fyllhundar. Hell!
 I ropen på krogen vid kyrkan.

Kringlöpande sällskap och skojarepack.
 Bedrägliga, lömskfulla andar
 De krångla sig bränvin, tillika tobak
 Till alla odygder och hålla god snack.
 Man bryr sig ej om, hvar man landar.

Lättfärdiga menniskor lockade bli'
 Af bofvar, som sitta på krogen;
 De dricka brorskålar med blott skrymteri
 Det är ju ej annat än bedrägeri.
 Den listige finnes otrogen.

Med hundrade verser jag ej skildra kan,
 Hur glädjen af vin kom till korta,
 Hos höga och låga, hos kvinna som man
 Förnedrar all heder, upptäcker all skam.
 Ack, vore väl bränvinet borta!

Nog är det väl troligt att bränvinet är
 Ett nyttigt och osvikligt medel
 Att drifva från menniskor sjukdomars här
 Då dertill det brukas, som läkaren plär
 För sjuk ordinera på sedel.

Omöjligt kan bränvinet medföra godt
 För friska. Nej, helsan det tager.
 Man dricker dock detta för nöjena blott.
 Förfärliga nöje. O, har du förstått,
 Att kropp liksom själ det bedrager.

På vägen till staden två karlar syns gå,
 De språka så gladt med hvarandra
 Förtroliga vänner de voro också.
 Framkomna till staden och genast derpå
 Till krogen för törsts skull de vandra.

Qvickt blef för dem framsatt båd' bränvin och mer.
 Nu glänsande glasen de tömde;
 Men huru de tömde, förståndet kröp ner
 I vansinnets natt och visste ej mer
 Hvad rätt var. O, rätten de glömde!

Rakt inpå den ene den andre nu går
 Ty vettet flyr undan för vinet.
 Mordvapnet han höjer, och sedan han står
 Vid drinkarens lik. Vänner, tack han väl får
 Af bränvinet, etern, morfinet?

Sent var det för Anders sig ångra i ord,
 Då rättvisan kom att utkräfva
 Åt samhället hämd för det fasliga mord
 För illgerning, som uti fyllan var gjord,
 Han ropar: O, Gud, jag må bäfva!

Till cellen han fördes och der han nu får
 I hela sin tid vara fången.
 Säg, — kan det väl finnas en vana mer svår,
 Som gifver så djupa och svidande sår?
 Nej, bränvin ruin är för mången!

Upp männer I alle med mærg och med must!
 O, dröj icke längre jag beder!
 Upp kvinnor och visen, att I hafven lust
 Att kufva en fiende, pröfva en dust
 Med kung Alkohol och hans leder!

Vill icke du fader också vara med
 Du har ju en son uppå krogen
 Af dig han ju lärde, fick supå i fred,
 Kanske ditt exempel för honom nu led'
 Till vändning i last redan mogen?

Xaver han förtröstade på sin stormakt,
 Ty han utaf högmod var drucken.
 Så gör äfven drinkarn — sig till ett förakt
 Som Xerces han faller, förlorar sin makt,
 Då han utaf bränvin är drucken.

Yfs icke, du, son, som i verlden utgår
 Från hemmet mot okända öden!
 Gif akt på din vandring, ty fienden svår
 Så lysande ställer sig i dina spår!
 Undfly den, hans väg bär till döden!

Zakris son Johannis i fångelset satt
 Han banade vägen för Herran.
 Gör du såsom han, så du får dig en skatt,
 Då lifvet för dig blir så mörkt och så matt
 Och själf dra'r till landet i fjerran.

Åkallen den Högste! Han vill och han kan
Oss hjälpa ur frestarens snara.
Ja, bed och arbeta båd' kvinna och man,
Ty hjälpen är lofvad och kommer försann
Att föra oss alla ur fara!

Ännu medan tid är, o, yngling, vänd om,
Vänd om, ifrån lasten! En våda
Dig hotar, du dör, därför skynda dig, kom
Och fly till den ende, som hjälper dig, som
Till godt och till ädelt vill råda.

Önskande till sist en god framgång åt dig
Min visa, då jag dig utsänder!
Smyg du till hvar endaste vrå på hvar stig
Och hälsa hvar drinkare hjertligt från mig
Att han sig till Gud snart omvänder!

Ett råd till Goodtemplare.

Ett vänligt råd tag från en broder
 Förkastan icke det I män,
 I kvinnor, låt det bli Ert roder
 På lifvets stormhaf hem igen.

O, tag din bibel syskonskara!
 Se, detta är mitt enkla råd
 Och låt dess löftesord få vara
 Din lösen uti råd och dåd.

Baneret skall dig öfverskygga
 Med kristen kärlek, tro och hopp.
 Och får du der ditt tempel bygga,
 Då springa ljusets portar opp.

Om tidens stormar förer anden
 Till klippors skär och brännings svall,
 Kompassen (Bibeln) tag i handen,
 Och den mot himlen leda skall.

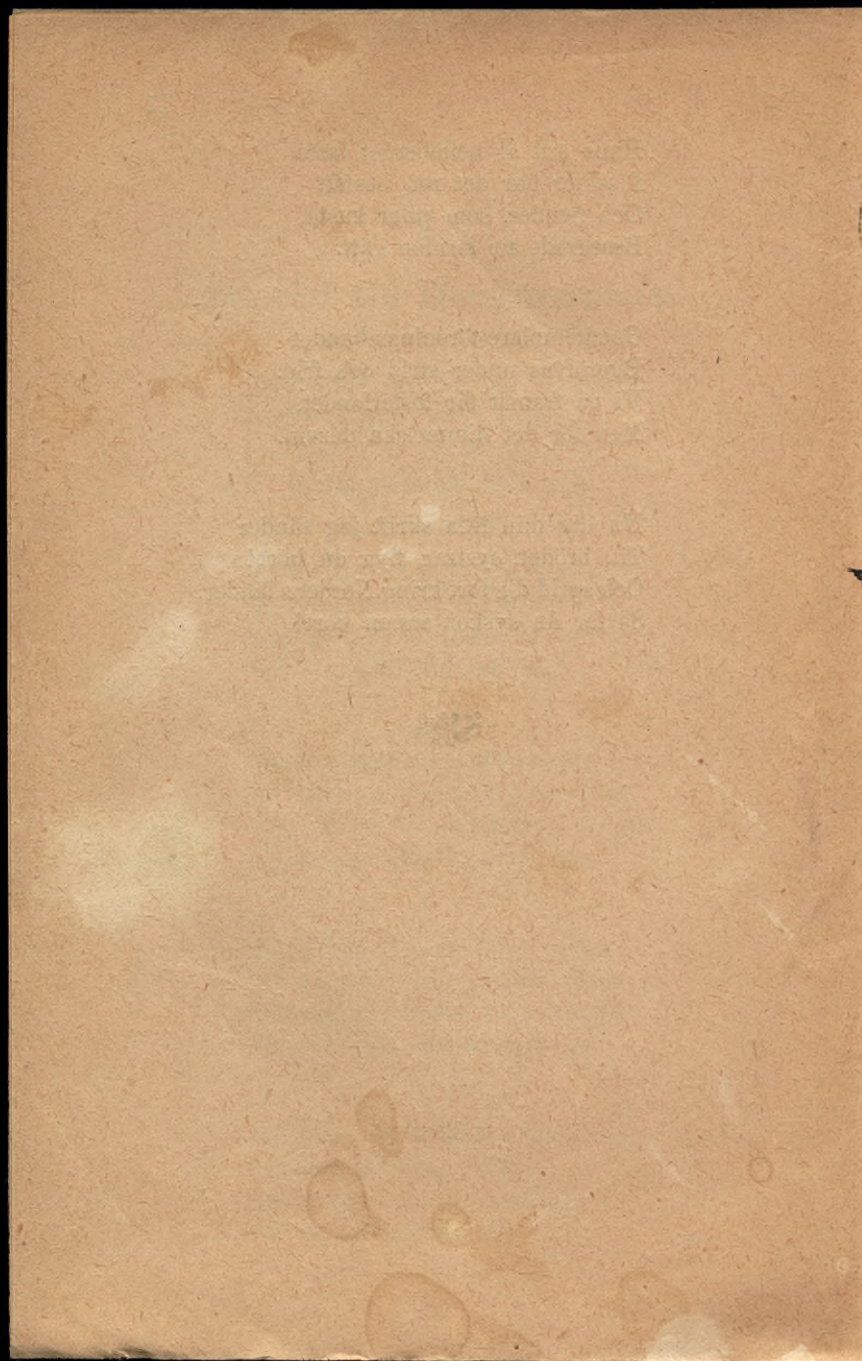
All dygd, all sedlighet hur ärlig
 I domen slocknar af ändå;
 Men kristen tro är outhärlig
 Om du för Herren vill bestå.

Hans ord är helleberget fasta
I sekler har det ren bestått
Och fiender, som pilar kasta,
Besegrade ur striden gått.

Goodtemplare-förenings-bandet
Bepröfvas under strid och frid.
Vi gå framåt för fosterlandet,
Men för det himmelska dervid.

Nu dig min lilla skrift jag sänder
Till bröder, systrar, flyg du bort!
Och sprid dig fort kring Nordens länder,
Så får du syskon innan kort!

1001862188

